

er indlysende, at det er et grundlæggende svar for at komme videre. Men hvis man ikke tager skridt på sikkerhedsområdet til det, der skal være bestemmende for, om en udvikling overhovedet kommer i gang, så risikerer man, at man ikke kommer ud af stedet, for modsat er der en befolkning, der med hr. Jeppe Kofods ord er centralt placeret i konfliktens kerne, de er nemlig blevet fordrevet fra deres jord, de er blevet fordrevet fra deres hjem, de bor i generationer i flygtningelejre, og det er klart, at det er en uløst konflikt, der er moder til mange af de konflikter, vi i øvrigt ser.

Derfor er man nødt til at sige i samme åndedrag, at det palæstinensiske folks ret til at leve i frihed, til at bevæge sig i frihed og til at have sociale og økonomiske forhold, der gør, at de overhovedet kan leve et liv, er den mest oversete del af diskussionen.

Jeg synes så, at diskussionen var interessant på den måde, at der er et parti, der skiller sig fuldstændig ud i debatten, nemlig Dansk Folkeparti. Det er meget sjældent at møde et så unuanceret synspunkt, et så fuldstændig enøjet forsvaret for staten Israel, som Dansk Folkeparti har. Det er også forstemmende, synes jeg, at man end ikke tør at vove sig ud i en lidt bredere analyse af, hvad virkeligheden er. Helt komisk bliver det jo så, når Dansk Folkeparti på trods af det syn vælger at stemme for en vedtagelse, hvor essensen er, at FN-resolutionerne, som Israel har overtrådt, skal overholdes. Så er det bare ikke alene modsigelsesfyldt, så er det et fuldstændig latterligt – undskyld mig udtrykket – Dansk Folkeparti, vi møder her i dag.

Jeg synes også, at det fremgik lidt af besvarelsen fra hr. Søren Espersen, der var på vej op på den helt høje hest med de der ildelugtende Hamasbevægelser og sådan noget. Når man så spurgte forsigtigt til, om den finanslov, som Dansk Folkeparti er medarkitekt på, der indeholder støtte til det palæstinensiske område, så skal trækkes, så blev de pludselig lidt vagere i stemmeføringen fra Dansk Folkepartis side.

Jeg forstod, at hr. Messerschmidt fra Dansk Folkeparti med indgående interesse læser arabisk presse rundtomkring. Jeg forstår selvfølgelig godt Dansk Folkepartis særlige interesse for udtryk som cancer og kræftknuder og sådan noget. Det er klart, at Dansk Folkeparti af indlysende grunde har en særlig interesse for de udtryk,

og jeg er enig i, at man ikke skal anvende den slags udtryk i den politiske debat. Det skal man hverken fra ekstreme palæstinensiske grupper eller fra ekstreme grupper i Danmark.

Så vil jeg sige til udenrigsministeren, at jeg håber, at Danmark vil fortsætte med at spille en rolle, hvor vi presser begge sider i den her konflikt. Det er Israel, der er den stærke part, det er Israel, der er den økonomisk stærke part, det er Israel, der i høj grad har et USA bag sig i øjeblikket, der slet ikke lægger tryk på nødvendigheden af, at Israel også bevæger sig i de her spørgsmål.

Derfor er det så afgørende, at Danmark og EU ikke alene leverer den økonomiske hjælp. Det er fint, og det er helt nødvendigt for at imødegå den sociale og økonomiske situation i de palæstinensiske områder, men det er også helt afgørende, at EU og Danmark lægger det politiske pres på Israel, for jeg tror ikke på, at USA under den nuværende regering gør det. USA har også større mulighed for at hjælpe handelsmæssigt, hjælpe afsætningsmæssigt, at være med til at sikre palæstinenserne et råderum, et leverum, der gør, at man kan skimte håb, der gør, at man kan skimte fremskridt, der gør, at man begrundet kan håbe på en bedre verden.

Men tak for debatten i dag, som jeg synes har været nyttig, og som jeg synes placerer Dansk Folkeparti helt alene ude på en temmelig ekstrem fløj.

(Kort bemærkning).

Morten Messerschmidt (DF):

Jeg vil godt spørge hr. Søvnald, hvilken en af de fire sikkerhedsresolutioner det er, han mener, at Dansk Folkeparti har forbrudt sig imod. Jeg kan i hvert fald for mit eget vedkommende sige, at min argumentation har koncentreret sig særlig om fire områder: den antisemitiske retorik i de palæstinensiske medier, Syriens besættelse af en del af Nordpalæstina, de historiske erfaringer fra Gaza og Hamas' fortid.

Jeg vil gerne høre, når nu hr. Villy Søvnald så kategorisk kan sige, at Dansk Folkeparti ønsker, at Israel ikke skal overholde de her resolutioner, hvad det så er for en eller flere af de fire resolutioner, jeg har forbrudt mig mod ved at fokusere på de her fire ting. Den oplysning synes jeg ville være befordrende for hr. Søvnalds argumentation.